

Liflandijos kalejimai tarp

prikimšti prasikaltėjų, kad jau netrukus nebus kur padėti tų suimtųjų, kurie iki tirinėjimo negali būti paleisti.

Iš Kauno.

Kauno gubernatorius, Kauno miesto knyginkui p. Belozėriui leido įtaisyti prie bibliotekos kabineta skaitymui leistų cenzūros laikraščių ir knygų rusų ir svetimos kalbos, taigi ir lietuvių kalboje.

Iš Jurbarko.

„Vil. Vest.“ praneša, kad 21 d. rugsėjo Jurbarko, Kauno gub., buvo ukiška paroda ant didelio placiaus kun. Vasileičovo rūmose. Paroda liudijo, kad Jurbarko majorate ukis yra vedamas pavydingai ir vartojami naujasieji žemdirbystės įrankiai.

Į parodą aplinkiniai ukinkai privedė daug arklių, už kuriuos kiti gavo pinigines dovanas. Gerų ragutų gyvulių parodoje nebuvo; daug buvo privesta kiaulių, avių ir visokių veislių naminių paukščių. Ypatingą dėmesį atkreipė didelis tuo ukinko bulvės (10 bulvių svėrė 6½ svarų). Smulkiosios pramonės skyriuje buvo nemažai vadpamųjų naminių čerkesių ir įvairios rūšies audinių, siuvinių ir kitokių moterų išdirbinių. Buvo įdomių ir kaip-kurių smulkiosios sodoječių pramonės išdirbinių; taip, uk. Bornevskis rodė jo paties išrastą kuliamąją mašiną, nagemžiančią šiaudų; Statkevčius — tekėlį peiliams galasti; o Černevskis — vandeninės silpnės su automatišku sukutuvu, taip pat jo paties išradimas. Daugelis eksponatų gavo liudijimus ir atsisaukimus.

Iš Suvalkų gub.

Varšavos sūdo buto dalis išvažiavo į Suvalkų guberniją perkrauti politiškas provas policijos apskųstų už visokius nebučius nusidėjimus ypatų. Taisi augščiau-sias Lenkijos sūdas 7 d. spalio buvo Senapilė, o 10 d. spalio — Suvalkuose.

Iš Prūsijos Lietuvos.

Netoli Skaisgirio, geležinkelio trauks pervaziavo lietuvių darbininkų Geduną ir užmušė ant vietos. Gabenimas javų geležinkelio iš Maskolios Lietuvos ir Prūsijos per Eitkūnus suvisu pasiliovė, kadangi randas visus vagonus paėmė gabenimui kareivių iš Azijos. Dabar, dėl straikų tarnaujančių ant geležinkelio ir pasazierinių trauks neteina iš Maskolijos ir Prūsijos. Paru-bežtuose žmonės nedaug išga-benimui turi javų, vien bulvės Suvalkų gubernijoje gerai užderėjo ir jos pigios: už šepelį bulvių Virbalioje moka vos 40 kap.

Tilžės jiesko darbininkų tilto budavojimui ir siūlo pu-sėtinai algos. Darbiniai geležinkelio algos. Kirbalinčias reikalauja 250 darbininkų. Siūlo 30 Pfeningių už darbo valandą.

Iš Stalupienų kalėjimo pa-bėgo Kazimieras Micutis iš Virbaliaus, kuris į kalėjimą pateko už vagystas Prūsų pu-sėj.

Prūsų Lietuvoj, ypač Til-žėj, žmonės kasmetą alaus iš-geria mažiau ir per tai iš ak-čyzės randas turi mažiau į-jėminų: 1899 m. nuo alaus akčyzės Tilžėj užmokėta 17906 Mrk., o pernai jau tik 13384 Mrk..

Ysručių, lietuvių karčem-ninkas Albaitis nusivėso, matyt, dėl skolų, kurių daug paliko.

Čekunė, netoli Klaipė-dos, sudegė kumetiskė. Ug-nyje praužo ir dvejatas ma-žų vaikų.

Prekes apgarsinimu.

1 colis druko, už 1 skyl.50c.
Pagrasti pašaliojimai ar draugys-
ciau mitingai ar ballu apgarsinimai po
50c. už kotmą sky.

Iš Amerikos.

Išsmalavo.

GRANTVILLE, Wis. Netoli nuo čia, ant farmos Helborna atėjo pulkas fermerių, paėmė darbininką Kenney ir fermerio pačią, abu du išmalavo, įmetė į plunksnas ir Kenney prisakė tuojais išsineš-dinti. Mat darbininkas perdaug buvo susiartinęs su fermerio pa-čia.

Užmušti ant geležinkelio.

Perceitose metuose ant visų Amerikos geležinkelių, laike traukų susumušų 350 pasazierių li-
kosi užmušti, o 6499 suėsti; ge-
ležinkelio tarų likosi užmušti 798, o 7052 suėsti; kitose atsi-
tikimuose 187 pasazieriai likosi
užmušti, 3542 suėsti, geležinke-
lio gi tarų 2468 likosi užmušti, o
38874 suėsti. Taigi iš viso 3798
ypatos likosi užmuštos, o 55466
suėstos, taigi beveik dešimtį kar-
tų daugiau negu karę su Ispanija.
Perceitose metuose ant Amerikos
geležinkelių traukų susumušų bu-
vo 6224, iššokimų iš rėlių 5371.
Tokia daugybė nelaimių aiškiai
rodo, kad ant Amerikos geležinke-
lių nėra gero prižiūrėjimo.

Kunas be galvos.

YONKERS, N. Y. Netoli nuo čia, Bronx upėj, rado moteris kuną su nukrista galva. Kunas buvo
jau drūčiai pagedęs, todėl gana
ilgą laiką turėjo išbūti vandenį.
Policija mena, kad jį vanduo iš-
kūtur turėjo atnešti. Kas yra mi-
nėta moteris, nežinia.

Siastat kelniu kisenioj.

BUFFALO, N. Y. Gyvenantis čia vokietis Juozas Schultz, atrai-
tinimui savo pačios nuo peržiuri-
nimo jo kišenių, užsimanė keli-
nių kišeniuose nešioti slastus, į
kuriuos ir pateko jo pati. Už to-
kią šuką jį apskundė savo vyrą į
sūdą.

Gaisrai.

ASHURN, WASH. Netoli nuo čia
išdegė farma. Po triobų griuvė-
siais rado sudegusią negrę Sperę
ir trejats jos vaikų.

HOT SPRINGS, ARK. Sudegė čia,
ant kėrtės Elm ir Olive str., hote-
lis. Sudegė teipgi 8 ypatos.

RALPH, N. C. Nezarėto katali-
kškie institute siautė gaisras, laike
kurio 3 vaikai sunkiai apdegė.

NEWARK, N. J. Geležinių daiktų
dirbtuvėse Gould Irons & Co. už-
gimė gaisras. 5 merginos liko-
si čia sunkiai apdegintos, iš jų dvi
apdegintos mirtinai. Išdį gaisro
padarytį apskaito ant 75000 dol.

Netalimes ant geležinkelio.

FOREFIELD, IA. Ant Rock Island
geležinkelio susumušė du traukai.
Prie to 4 ypatos liko ant vietos
užmuštos, o 25 sunkiai suėsti.

Iš darbo lauko.

WASHINGTON, Pa. Darbai ši-
tose aplinkinėse čia dabar gerai.
Kastynės teipgi dirba gerai, ke-
lias kastynės rengia ir jose neuži-
go prasišės darbai, kur patilps ke-
li šimtai darbininkų.

GRANT CITY, ILL. Darbai čia
gerai, bet darbininkų yra daugia-
u, negu reikia, todėl iš kitur pri-
buvę ne gali gaut darbo.

COLUMBIA, Pa. Darbai Sus-
quehannos geležies dirbtuvėse čia
gerai, reikalavimų jos turi jau
ant visos žiemos.

DANVILLE, Pa. Darbai čia
gerai, bet darbininkų be darbo
ne trauka, todėl iš kitur pribuvę
negali prie darbo patilpti.

PORT CHESTER, N. Y. Dar-
bai čia čia gerai, bet darbininkų
algos mažos, geriau moka vien ge-
lezies dirbtuvėse, bet darbas sun-
kus.

MCKEES ROCKS, Pa. Darbai
čianykšiose plieno dirbtuvėse čia
na be perstojo per dienas ir nak-
tis.

NEW CASTLE, Pa. Čianykš-
iose blėtos dirbtuvėse darbai čia
visose dalys.

LANCASTER, Pa. Penn gele-
žies dirbtuvėse darbai čia su
dvim darbininkų atmainom.

NEW YORK. Straikuoja čia
vežėjai, prie štraiko pristojai vis
daugiau vežėjų.

SAGINAW, MICH. 500 kalna-
sčių gali rasti darbą šitų aplink-
nių kastynėse.

PITTSBURG, Pa. Darbai viso-
se čianykšiose dirbtuvėse čia la-
bai gerai.

CHICAGO, ILL. Straikuoja čia
darbininkai American Bridge Co.
NEW YORK. Čianykščiai mu-
rininkai reikalauja didesnių algų.

182 Lietuvizku dirva.

Apvaikščiojimas Dr-tės S. Daukanto Chicago, Ill.

Nedėlio, 29 d. spalio, 1905 m.,
vietinė draugystė Simano Daukan-
to iš eilės turėjo 12-tą metinį ap-
paikščiojimą paminėjimo gimimo
dienos Simano Daukanto, Lietu-
vos istoriko.

Šmet gatvės nevaikščiojo,
kaip kitais metais darydavo, bet
susirinkus užkviestiems tautie-
čiams į Freiheit Turner salę, 3417
S. Halsted gatvės, ant 4 val. po
pietų, Dr-tės S. Daukanto prezi-
dento, Aleks. Bijansko atidarytas
tapo apvaikščiojimas, su prakal-
boms, dainoms ir deklamacijoms.

Kalbėtojais buvo: Aleks. Kuz-
ma, Kast. Matulis, K. Laužemis,
A. Olševskis, M. J. Damijonaitis,
K. Gugis, Pov. Mazioka. Visų
kalbėtojų kalbos apie meilę moti-
nos Lietuvos, kad mums reikia
vienybės, mokslo, susipažinimo
su Lietuvos istorija, kurią Sima-
nas, mūsų pirmasis istorikas, sura-
šė plačiai. Kalbos klausytojus už-
gandino. Dr-tės V. Kudirkos
choras, po vadovystės Franko Bei-
do, padainavo dainas: „Tėvyne“
ir „Sveiki žmoniai Dainininkai“.

Dainos labai klausytojams patiko,
jei dėkavojo gausiu delynu ploji-
mu.

Mergaitė Aldona Kabašinskė
deklamavo eiles motinos sudėtas.
Deklamatorė pasirodė kaip gera
amatorė, kas publika, rodos, la-
biausiai užimti galėjo, ir ji delynu
plojimai išreiškė mergaitę dekin-
guma.

Ant piano žaidė mergaitė Mari-
ja Bijanskaitė ir jos brolis Jonuks
Bijanskis duetą, potam padėjo
jų mokytojas, Teod. Macevičiaus,
visi kartu, ir Ernestas D. ant pia-
no žaidė ir dainavo: „Ate rudenis
užsalo“, paskui solo ant korneto
T. Macevičiaus ir J. Bijanskutis ant
piano pritarė; visi ju žaidimai bu-
vo gražūs ir publiškai patiko. Iš
suagusių, deklamavo: Uršula Ma-
tusevičiūtė „Apie Lietuvos atsimi-
nimą“ ir Marė Damijonaitienė
„Kas aukš žemę randa.“

Ant užbaigos, Aleks. Bijanskas, prezi-
dentas S. Daukanto Dr-tės, padė-
kavo visiems svečiams už atsi-
lakymą ir gražų išsilaikymą la-
ike prakalbų ir tt., prašė prieš ne-
leisti išmilytį kalbų, buk Simano
Daukanto Dr-tės rengia apvaikš-
čiojimus platinimui bedievytės,
nes kas ateina ir pasiklauso prak-
albų, negali išgirsti nieko biau-
raus, nes žengiam prie teisybės, o
nekenčiam apgavikų bei skriaude-
jų. Ant galo 3 moteris perėjo,
rinkdamos aukas ant paraginimo
K. Gugio už laisvę kovojantiems
ir surinko nuo svečių \$15.34, ku-
riuos ir pasiončian Dr. J. Šliupui,
Rev. Centr. K. kasierius.

Apvaikščiojimo raitininkas,
M. J. Damijonaitis.

Iš Minersvilles, Pa.

Po ilgai ligai pesikyrė su šiom
svietu Jurgis Karakša, pačiantis iš
Suvalkų gub., pajavonio vaity-
stos, šakių kaimo, pergyvenęs vos
29 metus.

4 mėnesiai atgal, dirbdamas
anglekasykloj Buck Run Coal Co.,
velionis nupuolė žemin apimtas
parako dūmų ir dujų; ant vietos
neužsimušė, bet išgūlėjas su vir-
laus 2 mėnesiu ligonbutį, pasitai-
sė kiek, ir sugrįžo namon, kur pa-
buvęs kokių laikų, rengėsi eiti dirbti.

Bet pastatijus vestuvėms, velionis
buvo prie muzikantų, nesuaguo-
jo nuo gėrymo ir putimo; liga atsi-
naujino ir reikėjo gabent į ligonbu-
tį, kur į pasimirė 12 dieną spa-
lį. Laidotuvės atsibuvo 15 d.

Velionis prigūlėjo prie laisvos
draugystės „Spindulys Sviesos“,
tai ir palaidojo ant metodistų ka-
pinių, kur draugystė turi kelis lo-
tus apsipirkus. Nubuvo jokių
bažnytinių apeigų ir doliarai ne
pateko į kapinę kišenį!

Bet tas labiausiai sukėlė tam-
sius žmonelius, kad nelaidojo ant
katalikų kapinių, kur kunigas už
25 dol. ir duobę su vandeniu pa-
kapina, o čia to visko ne buvo!
Tai kurgi ir nebus piktą? Bet ant
piktumo tamsių žmonių ir bobų
nėra ką paistyti.

J. Ramanauskas.

Iš Renton, Wash.

Washingtono valst. yra diktokas
burelis mūsų brolių lietuvininkų
išsidalinusių po yvarias vietas.
Žinodami, kokią naudą atneša su-
vienytos pajėgos veikiant kokių
svarbų darbų, pripažinome neat-
butinai reikalingu suvert grynai
lietuvišką-tautišką pagelbinę drau-
gystę ir prigulėti prie Susiv. Lie-
tuvių Amerikoje. 15 d. spalio tu-
rėjome pirmutinį susirinkimą

Seattle, Wash., ant kurio prisira-
šė 26 sanariai. Varą draugystei
davėme: Draugystė Lietuvių Wa-
shingtono valstijos D. L. K. Gedi-
mimo. Svarbiausias mieriari draus-
tės yra: platinėti meilę broliškai,
kelti apšvietimą, šėlpt pagal išga-
lėti lietuvių tautiškų reikalus, pa-
gelbėti ir prižiūrėti laide ligos, mi-
rusius atsakančiai palaikyti. Čia
gyvenanties lietuviams, įješkant
darbą, reikia kilnoti iš vienos

kitą vietą, dėlto ne lengva pildyti
nekurie punktai draugystės, bet
turime viltį pritaikinti įstaty-
mus draugystės prie sanlygų.
Mums visgi geriau turėti sa-
vo draugystės negu prigu-
letį ir svetimas. Širdingai užpra-
šom tuos brolius, kurie da nepri-
rašė, prisirašyti ir tuom padėti pra-
dėtam darbiui. Centrališka vieta
vyriausybės paskirtas miestas
Seattle, Wash. Prašom kreiptis
prie Dominiko Miliaus, 153 Wa-
shington st., Seattle, Wash. Pri-
sirašymas ant tulo laiko po 1 dol.
Susirinkimai bus laikomi kas antrą
nedėdienį kožno mėnesio. Pirm-
sėdžiu mūsų draugystės yra — Si-
manas Geniušas, kasierius — Do-
mininkas Milius, sekretorius — Pra-
nas Dulsikas.

Aleksandra Kalvaitis.

Iš Thompsonville, Con.

Darbai čia ne geriausiai eina, bet
iš kitur pribuvę darbą gauna. Už-
dirba ant sanvartės po \$6—10; dirba
10 val. per dieną.

Lietuvių yra čia apie 100 ypatų,
bet ant tautos labo jie nieko gero
ne veikia. Nė laikraščių, nė kny-
gų ne skaito, jie tą laiką nereika-
lingu, kadangi ir jų tėvai nieko ne
skaitė apart maldaknygės. Užtai
mili kazyras ir karčiamas; tai svar-
biausi jų užsiėmimai liuosose nuo
darbo valandose.

Perceitose metuose sutvėrė pa-
šėlę Sv. Jurgio Dr-tę, bet ir ji
nieko svarbesnio ne veikia. Ren-
gia balius ir piknikus gana tan-
kiai, bet iš to naudos ne daug. Ir
draugystę viešpatauja vadaidai ir
nesutikimai. Na ir dar prigulinti
pyksta, kad kiti nesiskubina pris-
rašyti. Ką čia skubintiesi, jeigu
draugystę nieko gero nėra (pa-
gerinti draugystę, išplatinti jos
mierių juk nuo sanarių priguli-
jeigu prie jos daugiau prigulės gerų
vyrų ir draugystė bus geresnė, be-
sišalinant geriausiems, blogesnieji
jos ne pageris. Rd.).

Evangelistas.

Iš Collinsville, Ill.

Kastynešė tapo užmušta lietu-
vis Augustas Mozuras. Velionis
buvo protestoniško išpažinimo, bet
rodosi neprigulėjo prie vietinės
lietuvių protestonto parapijos. Lai-
dotuvų apeigas atliko vokiečių
suvienytų evangelikų kun. Bend-
kaišis.

Skarmalius.

Laiškas iš kelonės į Man- džuriją.

Rašau sūdijai Santache, chinų
fanzoje, kalniniais apsilvėjęs ir ki-
tais kalniniais kijas susisupęs.
Atvykau čia užvakar. Pirmą
buvo atėję du batalijonai mūsų
pulkio ir užėmė visas gerias fan-
zas. Mums liko be langų, be du-
rų ir su išardytis krosniais. Vie-
nė iš tokių fanzų sėdėjo koks tri-
s valandas ir šalom. Vokias
visų daiktai, visas „abazas“ liko
Mukdene dėl kokių reikalo iki va-
karui. Visi buvom pavargę, išal-
ę, o čia nė ką pasitieti, nė kuo
užsikloti, nė ką valgyti. Denš-
kai teipgi paliko prie „okoro“.

Tik at raitas atėjus atsimušau ant
balno duonos kepalą, kuriuo vi-
sus pavaišinau. Norėjom susikur-
ti ugnį nors be krosnio, bet malkų
neradom. Nebekitęs, ėmiau
jiekotų daktarų pirmesnių įsa-
kyimų. Činai iš sūdij beveik vi-
si pabėgė. Kur kareivių nėra, te-
nai sūdizis visai kaip išmirus.

Sūdizis Santache likusios kokios
2 ar 3 šeimynos, prekiaujančios
biokiaks tokioms mažmožiams: pa-
rdo da rėstus, degtukus, papiro-
sus. Tik vienos šeimynos moters
pasilikusios. Buvau įgėję: sėdi di-
nos vietinio dūtinio amžiaus ant kan'o
susieritusios, viena pykė dantys

laiko ir šildosi rankas ant puo-
do žarių, o prie antros prisigla-
dęs dviejų metų kūdikis, žindo
krūmį rankomis šilkiškė. Šalymais
kambaryje ant suolo — kan'o
teipgi sėdi merginos vienuolikos ir
trylikos metų su popieriais dan-
tyse, siuva iš išnešiotų vaikų
žekes-šluos. Ant kito suolo visa
sankrova, — prekiauja pro langą.

Sūditi: kelios dešimtys deščių pa-
pūro, kejiolika deščių degtukų,
keletas svarų žvakių, riešutų koks
gortius, druskos purvinos keletas
svarų — štai ir visa sankrova. Pro
langą kareiviai derasi, barasi, ne-
galėdami suprasti, kokią tiesą turi
imti kinai 10 kap. už dėžutę pa-
pūros, už kurį Rusijoj mokama 8
kapeikių. Kinai dar malonį įsu-
pudi. Man norėjo pavaišinti pa-
pirosais, prapliėję naują dėžutę ir
glodę, kad imčiau. Ant suolo
stovėjo molinis puodas kokios
trios buzos. Iš paakikimų su-
spratau, kad tai iš gaolino išvirta.

Norėjau paragauti, bet nebuvo
šaukšto. Činas, paėmęs du laibų
medelių, tokio drutumo, kaip pa-
prasti pašaukti, tik išgėsi, nudai-
linti, vieną terp smalyžio ir viduri-
nio. Medelių pakabinęs tos košės,
išsėtė iš burną. Paėmiau ir aš
kur švaresnį medelį ir paragavau
— neprastėse už mūsų ka-
reiviams duodamą griukų košę sky-

dedi matyti žmones, tik už geros
valandos, įsijūrėjęs, pradėdį pa-
žinti veidus. Ką nors smulkesnio
dirbti tokioje fanzoje be žvakės
negalima ir mes per kiauvas dienas
žibinaime žvakes netik skaitydami.
Razodymai, bet ir kiauų laiką.
Činai džia ne grįžta. Viduje nėra
nė staly, nė kedžių, nė suolų.
Pasieniais, kur iš vienos šalies,
kur iš abiejų, kur iš galo ir iš šal-
ies pamuryti iš plytų teip vadinai-
m, „kan'ai“; yra tai muros sulų
mūsų suolų augštumo, vidutinio
žmogaus ugio platumo. Iš vieno
krašto, ar iš galo kan'o padaryta
pakura ir dūmėnė duoda eina po
apacia kan'o ir iš galo triobės iš-
eina laukan. Pečiukų kurenant,
kan'ai sušila gerokai. Kitokio pe-
čiaus fanzose nėra, tik kai-kur yra
pamuryti pečiukai musikali stovė-
jusį čia ankščiau kareivių. Iš
lauko įeina stačiai į triobę, be
kokio priebučio, be prienamio.
Kitose fanzose yra konine triobė
mažesnė, iš didžiausios įeina,
viduje teip-pat padalyta. Lubų
nėra, — matai gegnes, grebėstus
ir gaolino stogą. Mūsų fanza bu-
vė šiloka, nes yra musikali pamu-
rytas pečius, bet nėra kuo kuren-
ti. Malkų nėra, aplinkui nė už
pinigus negausi. Intendatura
pristatė malkas kariūnėms piet-
ums virtis iš Užbaikio, o priva-
tikškieji Mukdene moka už sieks-
ą po 120 rublių. Kinai malkų
neturėdami, kurena gaolino mu-
siškai butų piršto storumo šia-
ndai, bet aplinkui visus su-
kureno, sukuregti ir stogai visų
negyvenamų triobų. (Tvorų mu-
siškų nėra, — visur tvoros iš mo-
lio drėbtos. Apie namus sodų nėra.
Matyt kur-ne-kur medis vėnis
kitas stovi, bet žiemą sunku
spręsti, koki jie yra. Ir tų pačių
kareivių daugių iškiro. Fan-
zose sutilpome visi pulko oficiali
ir paapiferai; felčeriai, o pati ka-
biūnėnė sagulė už sūdizaus ant
lapko, teip vadinamos žemian-
kos, „Vilniaus Zin.“ No. 6 bu-
vo trumpa žinutė iš „Kolein.“
apie žemiankos. Parašyta teisin-
gai. Aprašijus žemiankas prie
sūdizaus Santache; kitą dar nema-
čiau. Išskirti riavai sieksnio plu-
tumo, 3 pėdų gilumo, 4—5 sieks-
nių ilgumo. Riavai prie Santache
matyti žiemą išskati, nes iš lauko
voliojasi dideli gabalai subalusos
žemės. Žemė išskatoti sumesta iš
krastų riavų ir iš viršaus uždenta
gaoliu. Gaoliavas apmestas žie-
mėmis. Durg daugume žemian-
kų nėra, — užkaria kokių audeklų
nuo „palatoks“, kurios dalį kiek-
vienas kareivis neša. Įeinant
reikia gerokai susikuprinti, kad
galvos neprastadautum, bet ir vi-
du jėgas, negalima išsitiesti. Pa-
gal vieną kareivį augščiau, ant
pagal tą nė žemo ugio žmogus ne-
išsitiesti. Pagal žemesnįjį kareivį
padrikyta ant subalusos krašto
šiaudų, bet teip skystai, kad žemė
tarpais matyti. Ant tų šiaudų ka-
reivis ir gulė. Pečiukus yra gele-
žinis, bet nėra kuo kurenti. Ka-
reiviai džiaugiasi, radę kiek pliau-
sų sau vandenius užsikaiti kar-
batai, o žemiankos pečiukų kurenti
nėra ką nė manyti. Žinoma, ka-
reivė žala. Per šią dieni
tuojaus atsirado keli reumatizmo
ir influencos atsitikimai. Sako,
buk arčiau prie karo linijos esą ge-
resnės žemiankos. Nuo mūsų iki
tai linijos bus dar kokia 15 viorstų.
Aplinkiniai sūdizai teipgi užimti
kareivių, laukiančių tolymesnių įsa-
kyimų. Činai iš sūdij beveik vi-
si pabėgė. Kur kareivių nėra, te-
nai sūdizis visai kaip išmirus.

Sūdizis Santache likusios kokios
2 ar 3 šeimynos, prekiaujančios
biokiaks tokioms mažmožiams: pa-
rdo da rėstus, degtukus, papiro-
sus. Tik vienos šeimynos moters
pasilikusios. Buvau įgėję: sėdi di-
nos vietinio dūtinio amžiaus ant kan'o
susieritusios, viena pykė dantys

laiko ir šildosi rankas ant puo-
do žarių, o prie antros prisigla-
dęs dviejų metų kūdikis, žindo
krūmį rankomis šilkiškė. Šalymais
kambaryje ant suolo — kan'o
teipgi sėdi merginos vienuolikos ir
trylikos metų su popieriais dan-
tyse, siuva iš išnešiotų vaikų
žekes-šluos. Ant kito suolo visa
sankrova, — prekiauja pro langą.

Sūditi: kelios dešimtys deščių pa-
pūro, kejiolika deščių degtukų,
keletas svarų žvakių, riešutų koks
gortius, druskos purvinos keletas
svarų — štai ir visa sankrova. Pro
langą kareiviai derasi, barasi, ne-
galėdami suprasti, kokią tiesą turi
imti kinai 10 kap. už dėžutę pa-
pūros, už kurį Rusijoj mokama 8
kapeikių. Kinai dar malonį įsu-
pudi. Man norėjo pavaišinti pa-
pirosais, prapliėję naują dėžutę ir
glodę, kad imčiau. Ant suolo
stovėjo molinis puodas kokios
trios buzos. Iš paakikimų su-
spratau, kad tai iš gaolino išvirta.

Norėjau paragauti, bet nebuvo
šaukšto. Činas, paėmęs du laibų
medelių, tokio drutumo, kaip pa-
prasti pašaukti, tik išgėsi, nudai-
linti, vieną terp smalyžio ir viduri-
nio. Medelių pakabinęs tos košės,
išsėtė iš burną. Paėmiau ir aš
kur švaresnį medelį ir paragavau
— neprastėse už mūsų ka-
reiviams duodamą griukų košę sky-

sta, tik nesudytą. Daugiau nie-
ko fanzoje nemačiau, nė kokių ra-
kandų. Pasakoja pirmiau atvykę
čia oficialai, kad činai, bėgdami,
kartais prigrudę pečiūsus dūdas
parako, buk ir mūsų sūdizuje radę
viename krosnyje puodą parako.
Činai džia ne grįžta. Viduje nėra
nė staly, nė kedžių, nė suolų.
Pasieniais, kur iš vienos šalies,
kur iš abiejų, kur iš galo ir iš šal-
ies pamuryti iš plytų teip vadinai-
m, „kan'ai“; yra tai muros sulų
mūsų suolų augštumo, vidutinio
žmogaus ugio platumo. Iš vieno
krašto, ar iš galo kan'o padaryta
pakura ir dūmėnė duoda eina po
apacia kan'o ir iš galo triobės iš-
eina laukan. Pečiukų kurenant,
kan'ai sušila gerokai. Kitokio pe-
čiaus fanzose nėra, tik kai-kur yra
pamuryti pečiukai musikali stovė-
jusį čia ankščiau kareivių. Iš
lauko įeina stačiai į triobę, be
kokio priebučio, be prienamio.

RAŠTO ISTORIJA

Pagal A. B. Schnitzerl.

Petras ir jis užsimanė, ant pavidalo lotynišką raštą, perdurti Maskolijoj vartojamą slavą raštą. Petras, žinoma, pats tokiu perdirbinėjimu neįsėmė, bet prisakė kam ten Amsterdamė padirbti projektą naujo maskolisko alfabeto, ir to naujo alfabeto literas atlieti ir atgauti Maskolijoj. Tą atliko ir literas Maskolijoj atgautas literų litojas Demejus, su kuriuo atkako statėjas Indrich Silbach ir Johan Fokskul. Jie atgautė tris alfabetus su visokiomis spaudinimo prietaisais. 1707 m. atgautas iš Amsterdamo naujas maskoliskų literų formas atliejo Mikolas Jefremov.

Pranešdamas Petrai ant atliejimą iš Amsterdamo atgautų naujų literų, Jefremov pasidėmė jam ir atimti pavidalą naujų literų su savo parašu: „...k sei azbuke punci...“ ir matričiai i formi delai i ruku prilioži Michailo Jefremov.

абвгдежзиклм
нопрстухцчш
щъыьѣюяѳ
абвгдежзиклм
нопрстухцчш
щъыьѣюяѳ

1707 m. spausdintys statėjai: broliai Nikitina, Posnikov, Pnevsky, Vasiljev, Gavrilov ir Sidorov padavė carui meldimą, kad statantiesiems graždant būty padidintus algos, kadangi naujas raštas yra smulkesnis už senąjį slavą. Parėmimui savo tvirtinimo, jie padavė carui pavidalą kirilino rašto ir graždant. Peržiūrėję paduotą jam 1710

Kovo mėnesį 1708 m., Jefremovo atliejimo literos buvo Maskolijoj atspaudinta pirmutinė knyga „Geometrija“. Ji yra tai pirmutinė knyga atspaudta maskoliskų svietiskų raštu arba graždant. 1708 metuose tapo išleista antra naujų raštų knyga p. a. „Paveikslai, kaip rašai komplimentai vokišką kalbą.“

1709 m. spausdintys statėjai: broliai Nikitina, Posnikov, Pnevsky, Vasiljev, Gavrilov ir Sidorov padavė carui meldimą, kad statantiesiems graždant būty padidintus algos, kadangi naujas raštas yra smulkesnis už senąjį slavą. Parėmimui savo tvirtinimo, jie padavė carui pavidalą kirilino rašto ir graždant. Peržiūrėję paduotą jam 1710

Koks, vienog, tas lietuviškas raštas nebutų buvęs, bet aišku, kad jis nebuvo praktišku, pakėlimui literos ir mokslu, matyt, netiko, kadangi praktiškas, geresnis už raštą kaimynų, nebutų išnykęs. Juom liko vien išskirti parašai ant akmenų, akmenų kirvelių. Užrašai tie, matyt, padaryti vien palikimui tuly atsitikimui atmintį, svarbesnės užduotės tas raštas atliko negalėjo, todėl jį greitai išstūmė parankesnis kaimyniškų tautų raštas, su kuriuo Lietuvos kunigaikščių kanceliarijos išsiviešpatavo ir svietima, baltgudišką kalbą ir tai be jokios prievaratos, kadangi Lietuvos kunigaikščiai buvo baltgudių valdytojai, o ne baltgudių lietuviai.

Teisybė, susiorganizavus Lietuvai, prie jos prigulėjo baltgudių, bet kunigaikščiai turėjo augstai pakilusių literatūrą ir užgėdintą civilizotų žmonių reikalus raštą, jie nebutų priėmę svetimos kalbos ir svietimo rašto, raštas jų, nors jį būtų išstūmęs iš kunigaikščių kanceliarijų svietimas, pas tikrus lietuvius nebutų išnykęs. Geriausiai tą matome ant žydų, kurie seniau už lietuvius ne tik tevinės, gyveno tarp svietimų ir nepriklausę sau tautų, o vienog iki šiol užlaikė raštą, nors ir jų dabar vartojamas raštas yra teigiamai svietimo, savo tautišką raštą žydai jau nuo kelių tūkstančių metų užėmė ir tą naują vartoja jau nuo kelių tūkstančių metų. Reikia, todėl, manyti, kad lietuviai, jeigu turėjo savo originalią raštą, tai raštas tas negalėjo užgėdinti civilizotų žmonių reikalų, todėl jį išstūmė visai, net tarp tikrų lietuvų, svietimas.

Priėmus lietuviams katalikišką tikėjimą, drauge su juom pradėjo platintis lotyniškas raštas, bet kunigaikščių kanceliarijos ir urėduose dar gana ilgą laiką laikėsi maskoliską raštą ir baltgudišką kalbą. Nėra, vienog, nė jokių darytų rodančių, kad maskoliską raštą kada nors būtų buvę pritaikę prie lietuviškos kalbos: urėduose ir kunigaikščių kanceliarijose visoki dokumentai, aktai, buvo rašyti maskoliskiu raštu, bet tie visi aktai buvo rašyti ne lietuviškai, tik baltgudiškai kalbą. Traktatai gi su tautoms vakarinės Europos, jau prie Kelistuko, taigi dar prieš priėmimą krikščionybės, buvo rašomi lotynišką kalbą ir, suprantama, lotynišką alfabetą.

Dabar lietuviai visur vartoja lotynišką alfabetą su pridėjimu tulo skaitliaus literų atsakančių ypatingai lietuviškos kalbos, tu pridėtinų literų yra gana daug: šnypsčiančios literos: š ir č palmtos iš eikiško alfabeto, nosinės: ą ir ę — iš lenkiško, ą ir ę išsidirbo savistoviai ant pavidalo pamėtinų lenkiško alfabeto nosinių. Reikia dar pridurti, kad lietuvišką kalbą visos sūbalsės yra dvejopos: ilgos ir trumpos. Tokiu būdu dabartinis lietuviškas alfabetas turi daugian literų negu koks nors kitas išsidirbs iš lotyniškojo.

Prusų lietuviai vartoja teigiamai lotynišką alfabetą, bet seno, teigiamai gotiško pavidalo. Jie prie savo kalbos taiko vokišką alfabetą be pridėjimo ypatingų reikalingų lietuvišką kalbą skambėjimų ženklų. Šnypsčiančios literos š ir č rašo pagal lenkišką būdą dviem priebalsėms š ir c; nosinių sūbalsių visai nevartoja, tokias paženkliną vien akcentais. Bet tikrus maskoliskų raštus jau ir Prusų lietuviai pradeda rašyti grynų lietuvišką alfabetu; tokiu raštu Prusų lietuviai rašo rankraščius.

Kamgi meluoti? Reikalauju šelpimo revoliucijos, ar Centr. Kom. teisingai paskirstė aukas, dėl suketo P. Lizdeikos emyderio, Amerikos lietuviai ir

XXII. LIETUVIŠKAS ALFABETAS. Ar lietuviai, prieš priėmimą krikščionybės ir baltgudiškos kalbos kaip kalbos kunigaikščių kanceliarijos, vartojo koki originališką raštą, sunku pasakyti, kadangi senovės liekanos Lietuvoje neištiros kaip liekanos. Pats lietuviai trinėjamais senovės liekanų iki šiol neužsiminėjo, o svietimams lietuvių praeitis mažai rūpėjo. Teisybė, daugelis mūsų raštininkų mano, buk lietuvių senovę daug augščiau ci-

vilizacijoj už kaimyniškas tautas buvo pasi- kelę, turėjo raštą literatūrą, bet jį laikas ir svietimi mūsų nedraugai išnaikino. Taigi, pagal tų raštininkų nuomonę, lietuviai turėjo turėti ir savo raštą: „Zvaigždės“ vėl raštininkai nuomonę apie originališką lietuvių raštą vadina „nonsensu“. Nė „kalbant, vie- nog, buk lietuviai turėjo raštą literatūrą, ne tokią nuomonę vadinanti „nonsensu“, pa- rėmimui savo nuomonę neturi pertikrinančių davų, o be davų, ne apėti negalima, kadangi arčiau ištyrus dalyką, gali pasirodyti, kad manymai tų, kurie priešingą nuomonę vadina „nonsensu“, ištikro yra „nonsensu“ dar didesniu. Kaip dabar dalykai stovi, reikia pasakyti, kad šalininkai abiejų nuomonių spėja su užmerktais akimis ir per tai tie spėjimai negali turėti didelės vertės.

Ar šiaip, ar teip, vienog, manyti, reikia pripažinti, kad nuomonė manančių, jog prieš krikščioniškuose laikuose lietuvių vartojo ypatingą raštą, stovi arčiau tiesybės, negu vadinančių tokią nuomonę „nonsensu“.

Kad prieš krikščioniškuose laikuose lietuvių vartojo ypatingą raštą, koki kaimynai nemokėjo perskaityti, apie tai mums senos vokiškos chronikos. Koks, vienog, tas raštas buvo, to nepaaiškina chronikieriai, kadangi jie nebuvo susipažinę su kitais raštais, kiekvieną raštą, koki nemokėjo perskaityti, koki kitur nematė, galėjo pavadinti originališką lietuvišką.

„Lietuvių Laikraštis“ neperseina patal- pino pavidalą lietuvišką pinigų su parašu. Ant to pinigų rašto literos, vienog, yra runišką alfabeto vėsenių laikų, o kaip žinome, šiaurinės ir vidurinės Europos tautos vartojo pirmą kitą runišką raštą, kurio ženklai reiš- kė ne skambėjimus, ne atskiras literas, bet žiedus žodžius ar mislas. Tie seni runiški raštai iki šiol ir specialistų mokslininkų neper- skaityti.

Ar tokį seną runišką raštą vartojo prieš priėmimą krikščionybės lietuviai, neturint senų užrašų, sunku pasakyti. Nereikia, vienog, užmiršti, kad Lietuvoj, pajūriuose buvo normanų kolonijos, o normanai vartojo runišką raštą, nuo jų jį galėjo paimti ir lietuviai. Gal būtų teigiami, kad lietuvių raštas ir nieko bendro neturėjo su normani- škais runais. Sprendimui apie tai reikia surinkti tuom raštu padarytus užrašus.

Rinkimu, tokių užrašų dabar speciali- jaiškai užsiima Dr. Basanavičius, kuris, su- rinkęs kuodaugiau medgės, apie tuos už- rašus žada išleisti tam tikrą aprašymą.

Koks, vienog, tas lietuviškas raštas ne- butų buvęs, bet aišku, kad jis nebuvo prak- tišku, pakėlimui literos ir mokslu, matyt, netiko, kadangi praktiškas, geresnis už raštą kaimynų, nebutų išnykęs. Juom liko vien išskirti parašai ant akmenų, akmenų kirvelių. Užrašai tie, matyt, padaryti vien palikimui tuly atsitikimui atmintį, svarbesnės užduotės tas raštas atliko negalėjo, todėl jį greitai išstūmė parankesnis kaimyniškų tautų raštas, su kuriuo Lietuvos kunigaikščių kanceliarijos išsiviešpatavo ir svietima, baltgudišką kalbą ir tai be jokios prievaratos, kadangi Lietuvos kunigaikščiai buvo baltgudių valdytojai, o ne baltgudių lietuviai.

Teisybė, susiorganizavus Lietuvai, prie jos prigulėjo baltgudių, bet kunigaikščiai turėjo augstai pakilusių literatūrą ir užgėdintą civilizotų žmonių reikalus raštą, jie nebutų priėmę svetimos kalbos ir svietimo rašto, raštas jų, nors jį būtų išstūmęs iš kunigaikščių kanceliarijų svietimas, pas tikrus lietuvius nebutų išnykęs. Geriausiai tą matome ant žydų, kurie seniau už lietuvius ne tik tevinės, gyveno tarp svietimų ir nepriklausę sau tautų, o vienog iki šiol užlaikė raštą, nors ir jų dabar vartojamas raštas yra teigiamai svietimo, savo tautišką raštą žydai jau nuo kelių tūkstančių metų užėmė ir tą naują vartoja jau nuo kelių tūkstančių metų. Reikia, todėl, manyti, kad lietuviai, jeigu turėjo savo originalią raštą, tai raštas tas negalėjo užgėdinti civilizotų žmonių reikalų, todėl jį išstūmė visai, net tarp tikrų lietuvų, svietimas.

Priėmus lietuviams katalikišką tikėjimą, drauge su juom pradėjo platintis lotyniškas raštas, bet kunigaikščių kanceliarijos ir urėduose dar gana ilgą laiką laikėsi maskoliską raštą ir baltgudišką kalbą. Nėra, vienog, nė jokių darytų rodančių, kad maskoliską raštą kada nors būtų buvę pritaikę prie lietuviškos kalbos: urėduose ir kunigaikščių kanceliarijose visoki dokumen- tai, aktai, buvo rašyti maskoliskiu raštu, bet tie visi aktai buvo rašyti ne lietuviškai, tik baltgudiškai kalbą. Traktatai gi su tautoms vakarinės Europos, jau prie Kelistuko, taigi dar prieš priėmimą krikščionybės, buvo rašomi lotynišką kalbą ir, suprantama, lotynišką alfabetą.

Dabar lietuviai visur vartoja lotynišką alfabetą su pridėjimu tulo skaitliaus literų atsakančių ypatingai lietuviškos kalbos, tu pridėtinų literų yra gana daug: šnypsčiančios literos: š ir č palmtos iš eikiško alfabeto, nosinės: ą ir ę — iš lenkiško, ą ir ę išsidirbo savistoviai ant pavidalo pamėtinų lenkiško alfabeto nosinių. Reikia dar pridurti, kad lietuvišką kalbą visos sūbalsės yra dvejopos: ilgos ir trumpos. Tokiu būdu dabartinis lietuviškas alfabetas turi daugian literų negu koks nors kitas išsidirbs iš lotyniškojo.

Prusų lietuviai vartoja teigiamai lotynišką alfabetą, bet seno, teigiamai gotiško pavidalo. Jie prie savo kalbos taiko vokišką alfabetą be pridėjimo ypatingų reikalingų lietuvišką kalbą skambėjimų ženklų. Šnypsčiančios literos š ir č rašo pagal lenkišką būdą dviem priebalsėms š ir c; nosinių sūbalsių visai nevartoja, tokias paženkliną vien akcentais. Bet tikrus maskoliskų raštus jau ir Prusų lietuviai pradeda rašyti grynų lietuvišką alfabetu; tokiu raštu Prusų lietuviai rašo rankraščius.

(Toliaus bus.)

Atsišaukimas.

Visomis pajėgomis Lietuva stengiasi numesti svetimą jungą; visi kruta, kaip galedami, darbuo- jasi ant tautiškos dirvos. Ameri- kos lietuviai daro tą patį, jei ne kitaip, tai nors dėdami aukas, bet paskutiniame laike aukos sumažė- jo dėl P. Lizdeikos atsišaukimo, paniekinančio tuos pačius aukau- tojus ir jų norą. Mat mėginant nustumt autokratijos jungą nuo savo sprando ir įgyt laisvę kalbos, urėdų ir besinaudojimo savo tur- tais pagal savo norus, mes sutin- kam kitą autokratą avies kailių ir da fanatiškesnį už senąjį, nes jis mas laiko „silpnamaniais etc.“, to- dėl nori atimti visas tiesas apsiėjimo su mūsų pinigais pagal mus norus. Kad P. Lizdeika apėjo su mumis be taktiškai, be apsvaistymo ir fa- natiškai, gerai žino ir jo draugai. Turbut jis ant mus buvo įpykęs jau nuo seniaus, nors mes jį ir jo „Darbininkų Balsą“ penėjom nuo pasirodymo.

Jau prieš išrinkimą komiteto P. Lizdeika reikalavo, kad mes siq- stumėm savo pinigų jam į Londo- ną ir jo atstovai Chicagoj. Bet amerikiečiai suprato, nors paukštis ir gana gražus iš pasakos, bet tu- pėdams Londone, joki būdu ne- gal nieko išperėti Amerikoje, ir vi- suomenė, su jo užmanymu nesu- tikdama, išrinko savo komitetą, kas tas nuspręstų, kam duot mūsų pinigų, ir kam ne, nes Europoje nebuvo jokios tvarkos. Kam gi tas komitetas buvo rinktas? Tik ne tam, kad jis būtų pagal smui- kų P. Lizdeikos! Tik P. Lizdeika komiteto ne norėjo. Mes rinkom jį tik sau! Kad P. Lizdeika aptu- rėjo daug pinigų, jis tą pats pripa- žįsta, bet bur jis juos padėjo? Jis gavo pinigų iš visų pusų, o „Draugiečiai“ ir „Varpiečiai“ ir atsiėmė gavo tik nuo mūsų komite- to ir tai tik vieną kartą. Kad so- cialdemokratų partija darbuojasi smagiai, tą visi žino, todėl ko- mitetas davė jiems dvigubai dau- giau ne kaip kitais, bet turį pa- sakyti, kad ar ta partija teip sma- giai darbuojasi dėl Lizdeikos aukų, mes to visai ne žino, nes P. Lizdeika, turbūt, nenori nė mūsų komitetui pranešti, kur tie pinigai eina. Tiesa, P. Lizdeika pasigrie- ria gana tankiai ir garsiai, jog tą daro, bet niekados atskaitos mūsų komitetui neduoda, negarsina mums. Tai mums, rodosi, reikėtų žinoti nors tiek, kad mūsų komite- tas žino kas ten su mūsų pinigais Europoj dedasi. Juk „Draugie- čiai“ ir „Varpiečiai“ leidžia savo atsišaukimus po Lietuvą ir mums apie tą praneša tokiu pat būdu kaip ir P. Lizdeika. Kodel gi jie mūsų truputį ne pagelbėtų?

Aš, kaip vienas iš šelpėjų, galiu pa- sakyti, esu užgėdintas iš padalinio mo pinigų komitetui pavestų ir ne- sutinku su užmanymais Socialistų kuopų ir tuly to partijos sanarių, kad mūsų pinigai būtų sunaudoti tik P. Lizdeikai žinomoms mie- ramis, nes tiems reikalingas partija davė tik \$150 ir tie pinigai liko nusistęti P. Lizdeikai. Partija da- vė tik \$150 negali ir neturi tiesos spręsti apie pinigų sudėtus visuome- nės ir jai nepertinka, dėl tų prieštakių kabinėti prie visuome- nės komiteto ir paskirinti jos su- detus pinigų. Meldžiame tuos partijos ir jos sanarių nesikabinėti prie visuomenės pinigų, surinkti kankintiniais ir delegatų, nes ir tie tuos pinigų nutars visuome- nės, kuri nors simpatizuoja, rūpi- nasi apie darbininkų labą, bet gali nenorėti, kad kuopa ir upytė jų pi- nigus verstų ant savo kapo be patarimo aukautojų, nes kiekvie- nas yra ponu savo turty, pinigų gali duoti tam, kam nori.

Visi Amerikos lietuviai žino, kad aukos buvo čionai pradėtos rinkti ne per P. Lizdeikos darbuotą ir prisidėjimą, tik pačių Amerikos lietuvų vadovų ir priitariančių visuomenė, priitariančių darbininkų ir kitų judėjimų Lietuvoj. P. Lizdeikos atsišaukimas padarė tik bledį ir užtai jam galime išreikšti tik paapeikimą.

Mums nereik jokio atstovo su- naudojimu mūsų pinigų ir aukų, duoty ant visuomenės kovos. Mūsų komitetas Amerikoje yra mūsų žinomas, ištikimas ir atsa- kantis, labiau negu penki nežino- miteto „Zinyčia“ atsišaukimo an- trame ketverto mėnesio, 8 valandą vakare, kambaryj Northwestern University Settlement, ant kertės Augusta ir Noble gatvių, įleiga nuo Augusta gatvės, žemyn.

J. J. Hermantowit, Prezidentas C. K. „Zinyčia“, Meldžiam visų lietuviškų laik- raščių atkarti tojos patėmėjimus, J. H.

Vincas Jankauskas.

Kamgi meluoti? Reikalauju šelpimo revoliucijos, ar Centr. Kom. teisingai paskirstė aukas, dėl suketo P. Lizdeikos emyderio, Amerikos lietuviai ir

Gramatika ANGLISZKOS KALBOS su ištartinio kiekvieno žodžio lietuvi- skai — senkanais: snow (snis), sniegas, know (no), žinoti, leaf (lyf), lapas ir t. t. Knyga apdaryta, 174 puslapių, su pri- slutimui \$1.25. Pinigų yra geriausiai pa- siųsti per „Postal Money Order“ ant šio adreso: P. Mikolainis, Box 15, Station D., New York.

draugystės, kurios aukavo, ar rin- kio aukas ant to miero, turi tiesą ir gali išreikšti teisingu būdu savo norus, ar ir ant toliaus nori, kad au- kos būtų paskirtos visoms partijoms besirūpinančioms apie Lietuvos la- bą, apie lietuvių tautos reikalus, ar visas pavesti sudurtinimui vien so- cialistų partijos besirūpinančios apie vieną lietuvių luomą ir apie jos ekonomiškus vien reikalus, apie tautiškus nesirūpinančius. Kam dalyti pinigų, gali spręsti tik juos sudėję.

Brooklyno 19 kuopa ir vietinis revoliucionierių komitetas išrei- škė neva oficiališkai, laikraščiuose, teigė ir „Lietuvoje“ savo norus, bet nutarimą iškreipė ant savo kurlapio, dėl kokių ypatingo mie- rio P. Šukis.

Vietinė Socialistų kuopa prita- rė, kad visi pinigai būtų atiduoti tik Social-Demokratams, bet vie- tinis revoliucionierių Kom. ir au- kų rinkėjai nutarė, kad surinktos aukos būtų skiriamos lygiai per pusę: Social D. ir atskiriems revoliucionieriams; oficiališkame pa- garsinime P. Šukis ir vardan revoliucionierių komiteto — pasakė: buk ir jis, teip kaip ir Socialistų kuopa išreikškė reikalavimą ir dągi su pridėjimu, buk mes nežino- me, kas yra tie atskiri revoliucionieriai. Toks pasigėlimas labai negražiai išrodo. Kadangi ne tik Rev. Kom. nutarimą perkėlė, bet dar pridėjo, jog nežino, kas yra tie atskiri re- volucionieriai, o tuom tarpu pats P. Šukis ir kiti draugai apie juos su- sirinkusiems aiškino, o oficiali- kame proteste perkėpiuota nuta- rimą, kuris buvo toks kaip viršų pasakytą: kad sudetos aukos būtų siunčiamos per pusę Soc. D. ir at- skiriems Revol. Jeigu ir Liz- deika ant tokio dorisko pamato remiasi ir teip iškėpiuota teigė, tai ne labai galima tikėt mūsų socia- listams, ypač kad apie jų darbus ir pajėgas mes mažai žino, tas nuo mus yra slepiama.

Brooklyno Viet. Rev. Kom. Ka- sierius J. Naujokas.

Pasargos Lietuviško ko- miteto „Zinyčia“.

1. „Zinyčia“ yra centrališku komitetu Susitelkimu Lietuvių Amerikoje. Vyriausybė jo susieda iš penkių sanarių administracijos, ir septynių sanarių direkijos, kar- tu iš dvylikos sanarių.

2. Užduotis „Zinyčios“ pasi- kaima padėjimu pamatyti Susitel- kimu Lietuvių (The Lithuanian Co-operative Association of America) ir korporacijai apimančią vi- sus reikalus lietuvių Amerikoje. 3. Korporacija, Susitelkimas Lie- tuvių Amerikoje, bus įkurta tada, kada Centrališkas Komitetas „Zi- nyčia“ turės gė matiaų kaip tui- stantį sanarių. Kada toks skait- lius lietuvių atsišauks prie „Zi- nyčios“, tada bus sukvietas seimas, ant kurio visi sanariai atvykę, su- rašys įstatus, inkorporuos savo organizaciją, išrinks sau tinkančią vyriausybę, atspausdins akcijas ir pradės rinkti už jas pinigų, tada galutinai susitvers organizaciją. Komitetas „Zinyčia“ neieis akcijų, ne rinks už jas nė jokių pinigų, užgėdintui išlaidų ant agitacijos ir užlaikymo tvarkos visi sanariai „Zinyčios“ sudės po lygią daly.

4. „Zinyčia“ iki susivėrimui organizacijos aiškys savo užman- ymą, garsys savo nuomonę, bet kad Susitelkimas yra reikauvi su- suomeniško, dėlto visuomenė kvie- čiama ateiti su pagalba tame dar- be.

5. Kadangi lietuviai Amerikoje išsiklaide po visokius miestus ma- žomis kruvomis, negali lankyti vi- sada Centrališko Komiteto „Zi- nyčios“ susirinkimų, dėlto, kojnų vietoj, kur būrėlis lietuvių atsiras, bus uždėtos kuopos „Zinyčios“.

6. Kiekvieną tautietį, norintį užduoti koki klausimą, ar susie- ti kokiame nors reikale su centra- lišku komitetu, maloniai meldžia- me atsišaukti prie prezidento, ad- resuodami: J. J. Hermantowit, 173 Augusta st., Chicago, Ill.

7. Susirinkimai Centrališko ko- miteto „Zinyčia“ atsišaukimo an- trame ketverto mėnesio, 8 valandą vakare, kambaryj Northwestern University Settlement, ant kertės Augusta ir Noble gatvių, įleiga nuo Augusta gatvės, žemyn.

J. J. Hermantowit, Prezidentas C. K. „Zinyčia“, Meldžiam visų lietuviškų laik- raščių atkarti tojos patėmėjimus, J. H.

Vincas Jankauskas.

Julius F. Smietanka.

Demokratizskas Kandidatas ant Sudžios in Superior Suda.

Utariniek 7 d. šio mėnesio bus rinkimai „Sanitary District Trust- ty“ ir augestinųjų sudų sudžij. Tarp kandidatų ant sudžij yra ir vienas lenkas, Julius F. Smietan- ka, kurio čia pavelską matote. Jis yra jaunas, apie 34 metų, vyras ir beveik viens iš apsviečiausių Chicagoje lenkų. Jis yra paba- įjęs prųv kolegiją 1894 m. ir ši- dėjus lygiu kitiems lenkams. Taigi dienoge balsavimui mes velytume lietuviams balsuoti už jį, kad jis liktų išrinktu į sudžias, nes lenkas visgi yra lietuviams artymesnis už vokiečių, žydų ar airių, ypač tiems, kurie nemoka angliškos kalbos.

Kur valgyti? Sunkus tai atsakyti klausyma- tiems, kurie negali surasti virėjo ar virėjos, kurie galėtų įtikti vidi- riams, nes tie, kurie viduriai lio- si, taip sakant, sunaikinti perdaug gausaus valgio ir stiprių gėrymų, ir teip lengviau duodasi užgėdi- ninti. Todėl jie vienvali įleiko stipresnio maisto, kuomi tik didi- na liqų ir į kentejimą auga. Iš ki- tos vėl pusės daugelis nustoja valguomo per silpnības, ar tai nę- žioma jiems patiems, ar nepripa- žinamas per pusę. Trinerio Ameri- koniškas Elikysas Karčiojo Vy- no suteiks jiems po trupmain lai- kų vartojimo energiją, gerą ir sveiką valguimą, kadangi jis vi- prieina prie lankies, bukles ligos ir ten jį atkuoja. Jis ilgydo skilvį ir vidurius ir suteikia jiems reikalingą stiprumą teip, kad jie gali priimti ir sugromuoti kožną sveiką valgi. Kaip tik gromoliu- jimo organai pradeda savo regu- liaršką, nuo gamtos jiems paskir- tą ir duotą darą, kraujas eina ap- styn ir grynų, nervai stipryn, rau- menys įkauna reikalingą ir prie- rasti jiems tamprumą, lankstumą. Nuo liqų negromuliojimo yra tai vienintelis vaistas, ant kurio pilnai galima atsistėti ir kuris nieku- kuomet nesuvilyia žmonių.

Gaujamais visose aptiekose arba pas patį fabrikantą Juozapą Tri- nerį, 799 So. Ashland ave., Chica- go, Ill.

1. „Zinyčia“ yra centrališku komitetu Susitelkimu Lietuvių Amerikoje. Vyriausybė jo susieda iš penkių sanarių administracijos, ir septynių sanarių direkijos, kar- tu iš dvylikos sanarių.

2. Užduotis „Zinyčios“ pasi- kaima padėjimu pamatyti Susitel- kimu Lietuvių (The Lithuanian Co-operative Association of America) ir korporacijai apimančią vi- sus reikalus lietuvių Amerikoje. 3. Korporacija, Susitelkimas Lie- tuvių Amerikoje, bus įkurta tada, kada Centrališkas Komitetas „Zi- nyčia“ turės gė matiaų kaip tui- stantį sanarių. Kada toks skait- lius lietuvių atsišauks prie „Zi- nyčios“, tada bus sukvietas seimas, ant kurio visi sanariai atvykę, su- rašys įstatus, inkorporuos savo organizaciją, išrinks sau tinkančią vyriausybę, atspausdins akcijas ir pradės rinkti už jas pinigų, tada galutinai susitvers organizaciją. Komitetas „Zinyčia“ neieis akcijų, ne rinks už jas nė jokių pinigų, užgėdintui išlaidų ant agitacijos ir užlaikymo tvarkos visi sanariai „Zinyčios“ sudės po lygią daly.

4. „Zinyčia“ iki susivėrimui organizacijos aiškys savo užman- ymą, garsys savo nuomonę, bet kad Susitelkimas yra reikauvi su- suomeniško, dėlto visuomenė kvie- čiama ateiti su pagalba tame dar- be.

5. Kadangi lietuviai Amerikoje išsiklaide po visokius miestus ma- žomis kruvomis, negali lankyti vi- sada Centrališko Komiteto „Zi- nyčios“ susirinkimų, dėlto, kojnų vietoj, kur būrėlis lietuvių atsiras, bus uždėtos kuopos „Zinyčios“.

6. Kiekvieną tautietį, norintį užduoti koki klausimą, ar susie- ti kokiame nors reikale su centra- lišku komitetu, maloniai meldžia- me atsišaukti prie prezidento, ad- resuodami: J. J. Hermantowit, 173 Augusta st., Chicago, Ill.

7. Susirinkimai Centrališko ko- miteto „Zinyčia“ atsišaukimo an- trame ketverto mėnesio, 8 valandą vakare, kambaryj Northwestern University Settlement, ant kertės Augusta ir Noble gatvių, įleiga nuo Augusta gatvės, žemyn.

J. J. Hermantowit, Prezidentas C. K. „Zinyčia“, Meldžiam visų lietuviškų laik- raščių atkarti tojos patėmėjimus, J. H.

Vincas Jankauskas.

Ant pardavimo salonus pulkij vietoj blaus, gerai išsidirba, pulkij, proga lie- tuvių, nes lietuviškai žinoma yra ma- žai, o lietuviškai kolonijoj auga gana sparsiai. Lengvos lytysios apsirinkimai, kreipis reikia adresu: A. Jacobs, 21 & S. st., So. Omaha, Neb.

Ant pardavimo Pirtis su maudyklėmis ir barberne. Būtinai gerai išsidirba. Savininkas gytis aigal in Mandifurija. Stan. Pawler, 1119 So. Leavitt st., Chicago, Ill. (XI-3)

Ant pardavimo buzeras, grocero r salonus, lietuvių apgyventose vietose ai- ti lietuviškos baldų, 152 W. 18th gat., būsime gerai išsidirba, parduos salonus ir buzeras, nes man du būsni vartoj yra persunko. Jonas Pasiulokas, 152 W. 18th st., Chicago, Ill. (XI-1)

Tuzinas porierių dykal. Iki Kaledo mes paskiriamo 12 grafin popieru visai dykal tiems, kurie nuo mus pils gražiau aukso antlotei su žvakutėmis ir visokiais paveikslais, tin- kama nusistui Lietuvoje prietas Kaledas savo gimimams kaip tenkia, lankėjimo ir atminties. Šaltie puikos atlotei parduoda po 30c, bet mes duodame dar prieg tam savo kostumeriams 13 po- pieru doraui; imant popieras vienas su pavinciuo vone, 12 už 25c. Teigim mes pargabome iš Palangos lietuviš- kos kvepalinės Trajokos, bakselis po 50c, bet iki kaleno mes paduosime tik po 30c. Užlaikome mes teigim di- dely krautuve knygu ir pardavime ma- gias, pirkliniškams duodame gėra pelna, reikalaujantiems pavinciuo kataloge dykal, priantuosime 46c, persiuntimo kasuoms; atsiųsimui reikia indeti už 3c. marke.

M. ZUKAITS, 227 E. Main st., New Britain, Conn.

Nauja Lietuviška Aptieka. Atsidaire ant Halsted ulycijos prie 33 ul. Antl. Am. Jurgio Baldų.

Aptieka priėjusi daug yvairia- sių dyduoli Amerikonisku ir Europi- skų, o prekos pigines kaip kitur. Už- kviecia visus lietuvius reikalingiems koki nors dyduoli kreipis in nauja aptieka, o gausite vėka kungeriaus. Vyrus aptiekos gausis lietuvių dy- dus, kurio pagalba galite visada gauti, arba galite pasaukti per telefona kita koki sorie daktara.

D. Glacens, Aptiekorius.

Nepraktiški daktarai neretia- ligai suplausto žmogų ir padaro jį ligoniui ant amžiaus.

Tukstancijai ligoniui miršta kas me- tes dely, kad jie neįgali atkankos daktariskos džiūros. Darytą yra netur- tingi, kurie negalys pasiautoti gero daktaro, bet didesne dalį per savo neho- jingą mirtiną ir laipus ant amžino atli- sto. Nėra nebeatimti reikalingi ligoniui buti ant patalo, kad jolia būtų pavojin- ga. Pavojingumas ir didžiausias ligos randasi pas tuos, kurie kasdien ne- apsi- jasi ir kruta kiek galedami. Daugybė žmonių jausdami save neveiksiai, neina pas vieną ar kitą paprastą daktarą ir je- ku negausa pagalbų, jie mirtinai ap- raudami, jog juos daktaras jų negali pagdyti. Kiti valkavuoja in dispense- ses arba pasiduria

